

matud kirjotada, lastis issa neid maale taggasü tulla ja panni neid pöllo tööle; sest wannemad ei sõwinud mitte, et lastest suremad saaks, kui tallo poiad, nenda fui nemmadi isse ka ollivad. — Ühhe pühhapäeva öhtul istus Hindret naesega laste seltsis rohho aedas ja Katrina räfis lastele endisest aiaast, ja kuid a Temma noorel pölvvel förge meeelinne ja uhtust täis olnud, ja mis mõtted temma süddames liikunud. Olleks mitte sel aial teie armas issja minno liggidal olnud ja mind ni suure armoga elitusse tee pealt taggasü meelitand, ei tea mis siis minnust olleks sanud. Niiud agga tännagem minnoga Jummal a heldust ja suurt armo, kes mind omma tiwadega laitsis, et ma mitte sedda teed pölle käinud, mis ma issi raiada piüüdsin. Õnnisteggia on mulle keik, mis ma omma rummala ja förge süddames sõviin, armosiltkult an nud, agga nenda et ma sedda keik Temma läest, ja mitte ommaast väest pölle sanud. Innimenne fül mötseb ja nöuab tagga, et önne ja õnnistust fätte saaks, agga Jummal juhhatab ja lassab korda minna, kui meie Temma pühha tahtmist mõda Temma läest uskus passume, mis meil iggawessjeks elluks tarvis on; siis annab Temma fa aialistu önne ja õnnistust.

Kes teisele aufo kaewab, se langeb issi sisse.

Terre öhtust, armas Maria! ütles üts priste lahke noor mees tüdrufuse, kes ühhes haedas labaid istutas.

Maria ei olnud sedda noort meest mitte enne tähhelse pannud, et seal olli; ja kui ta püstti töüs, terretamist vastowötma, wöis temma filmist nähha, et ta römus olli noort meest enne ees nähhes. Agga fartlifust watas ta enne ümber, et segi mu temma lahket vastoterretamist ei sulels. Agga fui ta feddagit innimest omma liggidal ei näinud, ütles ta: sa oled mind ehmata, Jürri, ma mõtlesin parrajaist sinno peale, ja tuli sin torraga sinno hält, mis mind mo mõttetest lahhudas. Wata, Jürri, kui ma selle peale mõtsen, et mo onno omma tahtmist alab ja mind väggise turja Hansule tahhab naisels anda, siis ma jääin aina turwals. Tulgo se kuida se tulseb: agga ilmas minna Hanso omimale mehhels ei wötta.

Se on õige, armas Maria. Sind ei wöi legi innimenne sundida, Hansule mehhese minna. Hans on minno melest nisuggune innimenne, kes agga omma kassjo püab. Temma agga lossib sind sellepärrast, et sa omma onno Martini aimis ärwia oled ja üls rittas tüdrus. Simo onno tahhab